

ÎȚI POATE OFERI VIATA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

CUM SĂ IEI DECIZII IMPORTANTE

10 pași simpli spre succes

În ceață?

Navigând cu vizibilitate scăzută

O caracatiță pe patine cu roțile

Dezvoltă-ți auto-disciplinarea

NOTA EDITORULUI ALEGEREA CORECTĂ

Fiica mea, Audrey, în vârstă de doi ani, a intrat acum în lumea minunată a deciziilor – pe care, de obicei, și le anunță cât de tare și de pasionat poate! Lăsând la o parte îmbufnările, mă bucur că își exercită liberul arbitru și este interesant să o urmăresc cum învață diferitele opțiuni în cazul fiecărei decizii. În viață poate cere efort să iei decizii corecte, dar sper să o pot învăța că nu trebuie să le ia singură chiar dacă noi, părinții ei, nu suntem tot timpul cu ea ca să o ajutăm.

Pentru noi, credincioșii, luarea deciziilor ar trebui să fie o comunicare între noi și Dumnezeu. Noi Îi aducem înaintea îngrijorările noastre știind că El se îngrijește de noi¹ și dorește să fie prezent și implicat în deciziile noastre. O modalitate prin care Îi putem arăta lui Dumnezeu că Îl iubim din tot sufletul, cu tot trupul și cu toată mintea noastră este să luăm decizii care să Îi facă cinste.²

Dar, bineînțeles, una dintre consecințele liberului arbitru este că am putea lua și decizii greșite, ceea ce, uneori, poate avea repercursiuni serioase. Când cineva ne-a rănit Dumnezeu ne cere să iertăm: „Fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”.³

Biblia afirmă că Dumnezeu nu își mai amintește de păcatele noastre⁴ El ne tratează ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Când noi iertăm dar continuăm să ne amintim de evenimentele care ne-au rănit atunci alegem să trăim ca și cum nu am fi iertat.

Îmi amintește de politicianul sud-african Nelson Mandela care, eliberat din închisoare după 27 de ani pentru că s-a opus apartheidului, a spus: „Mergând spre ușa ce ducea către poarta eliberării mele știam că dacă nu voi lăsa amărăciunea și ura în urmă voi rămâne în continuare întemnițat”.

Samuel Keating
Editor executiv

1. Vezi 1 Petru 5:7.
2. Vezi Luca 10:27.
3. Efeseni 4:32
4. Vezi Evrei 8:12.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2014 Activated.

Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-166-X

CĂLĂUZITĂ DE UN ORB

DE OLIVIA BAUER

TOCMAI MĂ MUTASEM ÎN WINNIPEG, Canada, și nu aveam încă internet în apartament așa că m-am pornit către cel mai apropiat internet-café ca să mă conectez și să lucrez puțin.

Pe la jumătatea drumului mi-a venit dintr-o dată în minte dacă nu cumva am uitat să-mi iau portofelul și m-am oprit ca să verific în rucsac. În acea clipă am simțit o lovitură în gleznă și m-am întors ca să văd cine mă „ataca”.

Imaginați-vă surpriza când am văzut un orb cu o față prietenoasă, cu bastonul alb în mână, cerându-și în repetate rânduri scuze. În asemenea situație nu mă puteam supăra pe el. Omul mai spuse câteva cuvinte apoi își continuă drumul.

Îmi uitasem într-adevăr por-

tofelul și m-am întors la apartament ca să mi-l iau. Pe drum am reflectat asupra acestei mici întâlniri mai ieșite din comun. Nu am fost afectată de lovitură în gleznă ci m-a impresionat siguranța cu care acest bărbat orb mergea pe stradă.

Am început să mă gândesc la viața mea și la situația mea prezentă. Recent mă mutasem în acest oraș nou, departe de toți prietenii apropiați și de colegii cu care lucrasem de ani de zile și încă învățam cum să mă orientez. Trebuia să-mi găsec o slujbă nouă, dar încă nu știam exact ce fel de slujbă mi-aș dori. Trebuia să iau și alte decizii urgente legate de aceasta. Puteam oare să mă descurc în același timp și cu slujba și cu facultatea? Dacă nu,

atunci pe care din ele să mă azez? Care ar trebui să fie prioritățile mele financiare? Și cum aș putea să-mi realizez și țelurile pe termen lung? Cu unele din aceste întrebări nici nu știam de unde să încep.

Era oarecum palpitant să încep ceva nou, dar în același timp eram și neliniștită. Aveam mai multe întrebări decât răspunsuri.

După cum mi se părea mie, bărbatul orb mergea pe străzile din Winnipeg fără să vadă dar totuși pășea cu încredere. Dacă el putea să se descurce, atunci, mi-am spus, puteam și eu!

OLIVIA BAUER LUCREAZĂ ÎNTR-O ORGANIZAȚIE COMUNITARĂ NON-PROFIT DIN WINNIPEG, CANADA. ■

ÎN CEAȚĂ?

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

TE CONFRUNȚI CU OPȚIUNI, alegeri și decizii dar nu ai nici o idee în ce direcție să mergi? Vrei să mergi în direcția în care te călăuzește Dumnezeu, însă problema este că nu știi care este această direcție. Te zbați fiindcă nu știi unde să mergi, ce să faci sau cum să o faci. Nu poți să vezi suficient de departe înaintea ta ca să știi urmarea fiecărei decizii. Foarte puține lucruri pot fi decise în mod individual și pentru fiecare decizie trebuie să iei în calcul mulți factori.

Recent mi-am amintit de versetul: „Așteaptă după Domnul! Fii curajos iar El îți va îmbărbăta inima”.¹ M-a pus pe gânduri înțelepciunea sfatului să aștepti până ce Dumnezeu împrășteie ceața, în loc să iei decizii atunci când nu vezi clar înaintea ta. Dacă lași să treacă puțin timp lucrurile se mai așează și poți vedea mai clar calea dinaintea ta.

Sunt convinsă că poți să te gândești la momente din viața ta când trebuia să iei vreo decizie dar parcă nu aveai nici un răspuns; însă când ai așteptat, te-ai rugat și ai avut credință că Dumnezeu va avea grijă de tine, în cele din urmă El ți-a dezvăluit calea și atunci ai fost bucuros că ai așteptat și ai avut încredere.

Așteptarea este un element cheie al vieții de credință. Nu este ușor, însă face parte din procesul nostru de educare de către Dumnezeu, prin care El ne învață răbdarea, ne clădește caracterul și ne trage mai aproape de El. Când te vei mai afla în așteptare și trebuie să ai răbdare, să fii încurajat. Ceața se va ridica – așa se întâmplă mereu!

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. Psalmul 27:14 traducere din limba engleză

Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra. – *Psalmul 37:5*

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui. – *Ecleziastul 3:1*

Dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare. – *Romani 8:25*

Fiindcă a așteptat cu răbdare, [Avraam] a dobândit făgăduința. – *Evrei 6:15*

Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. – *Evrei 10:23*

Încercarea credinței voastre lucrăază răbdare. – *Iacov 1:3*

Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. – *Iacov 5:7-8*

O plimbare pe malul râului

DE ANNA PERLINI

DISCUȚIILE LUNGI DESPRE POSIBILITATEA unor schimbări au făcut ca viitorul meu să pară de la o zi la alta tot mai neclar. Cu ceva ani în urmă eu și soțul meu, împreună cu câțiva prieteni, am fondat o organizație umanitară pentru a ajuta în fosta Iugoslavie după nenorocirile lăsate în urmă de războiul civil.

Din prima zi nu ne-a fost ușor însă ne-au încurajat rezultatele pozitive, voluntarii care lucrau cu noi și numeroasele ocazii în care am putut împărți ajutoare și i-am putut înveseli pe copiii din taberele de refugiați. Apoi s-a întâmplat ca majoritatea personalului nostru să se mute; și alte ONG-uri se mutau, iar noi am început să ne gândim și la posibilitatea de a închide complet activitatea noastră. M-am simțit întristată și învinsă.

„Hai să mergem la o plimbare pe lângă râu”, mi-a sugerat soțul într-o zi. Eram bucuroasă să iau o pauză și

am acceptat. Nu era tocmai un râu ci mai degrabă un pârâu vioi ce curgea printre dealurile de lângă casă.

Plouase puternic și nu era soare, doar o boare umedă ce învăluia tufele și copacii. M-am gândit că starea vremii se asemana cu ceea ce simțeam eu atunci, mergând pe acea potecă întunecată și noroioasă. N-ar fi fost prima oară când trebuia să încheiem un capitol din viața noastră și să ne mutăm, însă de data asta simțeam că ceva nu era cum trebuie. O licărire de speranță în inima mea îmi spunea să continuăm în ciuda tuturor motivelor logice și a circumstanțelor.

Am început să revizuiam din nou toate argumentele pro și contra, însă nu părea să existe nici o decizie corectă și cu cât vorbeam mai mult, cu atât mai confuzi ne simțeam. Apoi ne-am oprit, am stat pe niște pietre și ne-am deschis inima față de Creatorul nostru iubit ca să auzim ce are El de spus despre situația

noastră. Am simțit că ne încurajează că vom mai trăi lucruri minunate și că vom primi mai mulți voluntari în rândurile noastre.

Iată că după 14 ani suntem încă aici și chiar luna trecută am inaugurat oficial un nou centru de formare a voluntarilor deoarece tot mai mulți sunt dornici să ajute. Promisiunea s-a împlinit.

Cât de diferite ar fi fost lucrurile dacă în acea zi nu ne-am fi făcut timp pentru o plimbare în liniște ca să ne detașăm de detaliile stresante ale situației, să privim în sus și să vedem lucrurile așa cum se vedeau ele de sus, de deasupra norilor, acolo unde soarele strălucește tot timpul.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATORUL ORGANIZAȚIEI PER UN MONDO MIGLIORE ([HTTP://WWW.PERUNMONDOMIGLIORE.ORG/](http://www.perunmondomigliore.org/)), O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN FOSTA IUGOSLAVIE DIN 1995. ■

DE ALEX PETERSON

CUM SĂ IEI DECIZII IMPORTANTE

DECIZIILE *PERFECTE* SUNT PUȚINE ȘI RARE; totuși este posibil să ieși o decizie *bună!* Nu toate deciziile bune se termină ca-n povești, însă, cel puțin, sunt opțiunea optimă în împrejurările date.

Oamenii care iau decizii de succes sunt aceia care nu se bazează numai pe impuls, pe intuiție, nici chiar strict pe experiență; ci și-au creat un sistem pe care îl urmează pas cu pas. Iată un astfel de sistem:

- Definește subiectul în cauză. O problemă bine definită este deja pe jumătate rezolvată. Folosește sistemul ziarștilor: „cine, ce, unde, de ce și cum”. De ce este necesară această decizie? Care este scopul acestei decizii? Cum ar putea această decizie să schimbe situația în bine? Pe cine va afecta această decizie? Când va trebui luată această decizie?
- Abordează situația pozitiv. Încearcă să privești situația ca pe o oportunitate, nu ca pe o problemă.

1. Vezi Luca 14:28.

2. Vezi Matei 7:7-8.

- Fă-ți o listă cu toate opțiunile. Dacă ieși în considerare mai multe posibilități ai șanse mai mari să nu treci cu vederea soluția optimă.

- Culege informații. În felul acesta nu numai că te va ajuta să ajungi la soluția optimă însă vei avea și mai multă pace sufletească odată ce ai luat o hotărâre.¹

- Fii obiectiv. Atunci când ai deja o anumită părere despre cum ar trebui să procedezi tendința este să cauți dovezi care să-ți confirme părerea. Acest lucru este de folos atunci când ai dreptate, dar dacă cumva te înșeli atunci s-ar putea să te îndepărtezi de decizia cea bună. Acceptă păreri alternative și contrare. Amintește-ți că scopul nu este să dovedești că ai dreptate ci să găsești soluția optimă.

- Ia în considerare toate opțiunile. Scrie-ți pe o bucată de hârtie toate punctele pro și contra pentru fiecare opțiune și vezi cum se balansează. Încearcă să-ți imaginezi scenariile cele mai bune și cele mai rele. Vezi dacă nu ai putea să combini mai multe soluții posibile într-una singură, promițătoare.

- Fii sincer cu tine însuși. Elimină orice opțiune care îți compromite valorile morale.

- Ia o decizie. Odată ce te-ai decis la o alternativă care îți pare a fi cea mai bună, rămâi la ea.

- Fii deschis și la schimbări dacă împrejurările se schimbă. Odată ce ai luat o decizie și ai început să o urmezi este posibil să îți apară în cale o soluție mai bună. Acest lucru este cunoscut sub numele de efectul „barcă-cârmă”. Doar după ce barca este pusă în mișcare cârma își poate face efectul.

- Întrebă-L pe Iisus. Deși menționat la urmă, dar cu siguranță nu pe ultimul loc în importanță, este să te rogi la fiecare pas în procesul de decizie ca Iisus să te călăuzească. Dacă ești înțelept, ai fi precum cel care a spus: „Poate că nu cunosc toate răspunsurile însă îl cunosc pe Acela care are toate răspunsurile!” Iisus are toate răspunsurile, iar El te va călăuzi.²

ALEX PETERSON ESTE UNUL DINTRE EDITORII ȘI SCRITORII REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*). ■

ÎN APOI PE DRUMUL CEL BUN

DE CURTIS PETER VAN GORDER

EU ÎMI FOLOSES TOT TIMPUL GPS-UL DE PE MOBIL. Pentru cineva ca mine, mereu în mișcare, viața este mai ușoară când ai modalități ușoare prin care să te orientezi. Dar îmi amintesc și cât de îngrijorat am fost când m-am aflat într-o zonă necunoscută fără hartă.

Odată, când îmi vizitam părinții în Texas, vroiam să-miduc soția și copiii, eu conduceam, la un lac unde să petrecem o după-masă de vară relaxantă. Crescusem în zonă și îmi aminteam vag drumul, însă după jumătate de oră pe drumuri lăturalnice pustii a trebuit să recunosc că nu eram sigur că mergeam în direcția ce-a bună. Nu erau semne pe drum și nimeni pe cine să întrebăm. Vacile pe lângă care treceam nu ne erau de prea mare ajutor.

În cele din urmă am fost îndrumați de unul din angajații unei benzinării, singura pe o rază de kilometrii. „Da”, spuse el. „Stați pe drumul 105 până ajungeți la 390 vest, apoi luați 36 nord și veți ajunge”.

Colegul lui parcă mi-a simțit neliniștea. „Nu-ți face griji”, adăugă el, „tipul ăsta știe bine să dea direcții”. Le-am mulțumit și ne-am continuat drumul.

Am găsit repede 390 vest, însă după alte 30 de minute am început să avem îndoieli. Să fi spus 390 *est*? Mi-a fost ciudă că nu mi-am notat. Cum puteam fi siguri că suntem încă pe drumul 390 dacă nu mai erau semne și oameni pe care să-i întrebăm?

Eram pe cale să renunțăm când am dat de un semn care indica o intersecție. Oare să fie...?

Drumul național 36! Am luat-o spre nord.

Puțin mai departe am văzut doi

bătrâni country cu barbă lungă relaxându-se pe o verandă.

„Lacul? Puțin mai în jos pe drum. Nu-l puteți rata!”

Nu după mult timp ne bălăceam în apa răcoroasă a lacului, bucuroși că nu am renunțat atunci când am crezut că ne-am rătăcit.

Mi s-a părut o analogie bună pentru viață: Când te simți pierdut, când te întrebi dacă nu cumva ai luat-o în direcția greșită, când ești la anaghie, cere ajutorul. „Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul”.¹

Dumnezeu știe foarte bine cum să îndrume.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI COORDONATOR DE PROGRAME DE MIMĂ ([HTTP://ELIXIRMIME.COM/](http://elixirmime.com/)) ÎN MUMBAI, INDIA, ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

1. Psalmul 143:8

○ CARACATIȚĂ PE PATINE CU ROTILE

DE CHRIS MIZRANY

CE AU ÎN COMUN UN ACROBAT PE SĂRMĂ CE BATE RECORDURI, un expert în arte marțiale și un om de afaceri de succes?

Cu toții au învățat să se auto-disciplineze. În fiecare dintre profesiile lor disciplina este cheia – disciplină prin alocarea de timp pentru exercițiu, pentru aprofundarea talentului lor și, în unele situații, renunțarea la anumite lucruri în dieta sau în viața lor personală pentru a-și atinge țelurile.

Auto-disciplina înseamnă mai mult decât abținerea de la anumite lucruri, mai mult decât a munci din spirit de datorie pentru a realiza ceea ce este necesar. Auto-disciplina este mijlocul prin care să ajungi la scopul final. Atingerea țelurilor înseamnă atât de mult pentru ei încât efortul și sacrificiul de a duce o viață disciplinată aproape că nu contează. Ei sunt dispuși să se împingă până la limita rezistenței pentru a atinge succesul. Iar disciplina se vede clar în realizările lor.

Probabil că majoritatea dintre noi ne-am mai putea îmbunătăți nivelul de auto-disciplină. Chiar dacă nu aspiri să treci o prăpastie pe sârmă, dar cum rămâne cu grămada de muncă de pe biroul tău, cu țelurile tale de fitness, sau cum îți folosești cât mai eficient timpul? Auto-disciplinarea nu înseamnă să ne negăm pe noi înșine; de fapt, ea ne eliberează. Un prieten mi-a spus odată: „Doar când ești cu adevărat disciplinat ești cu adevărat liber”. O afirmație simplă de înțelepciune sănătoasă care mi-a schimbat complet punctul de vedere.

Cu o altă ocazie administratorul unui lanț internațional de magazine mi-a spus: „Succesul nu depinde numai de ceea ce vrei să faci. Depinde de ceea ce trebuie să faci ca să îl atingi”. Când ești auto-disciplinat poți să treci peste lucrurile care te-au limitat sau care te-au ținut în urmă.

Binecunoscutul autor Jackson Brown Jr. de la *New York Times* a

exprimat-o astfel: „Talentul, fără disciplinare, este precum o caracatiță pe patine cu rotile. Se mișcă mult dar nu vei ști dacă va merge înainte, înapoi sau lateral”. Pe de altă parte, dacă ne canalizăm energiile în direcția cea bună, pentru lucrurile care sunt importante pentru noi, ne poziționăm în așa fel încât să obținem o mișcare puternică înainte.

Iisus este exemplul suprem de disciplinare. El a făcut ceea ce trebuia făcut, chiar dacă aceasta a fost nu numai dificil dar a și dus la moartea Sa. Disciplină și angajamentul de care a dat El dovadă pentru cauza Sa au avut rezultate ce au schimbat lumea.

Dacă suntem dispuși să ne disciplinăm atunci putem și noi să ne schimbăm viața și partea noastră din lume.

CHRIS MIZRANY ESTE DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD. ■

ARGINTUL FURAT

DE KEITH PHILLIPS

ÎN ROMANUL CLASIC *MIZERABILII*, Victor Hugo spune povestea lui Jean Valjean, a cărui viață dificilă a fost complet zdruncinată din cauza unei decizii pripite. Valjean furase o pâine ca să hrănească copiii înfomețați ai surorii sale și, ca urmare a acestei fapte, și-a petrecut următorii 19 ani în faimoasa închisoarea Le Bagne de Toulon. După ce a fost eliberat, purtând stigmatul pușcăriei, lui Valjean i-a fost greu să-și găsească de lucru și a ajuns să cerșească la ușa episcopului de Digne, care l-a hrănit și i-a dat un pat peste noapte. Însă în timpul nopții Valjean, copleșit de disperare la gândul viitorului său neclar, se lasă pradă tentației, fură din argintăria episcopului și fugе.

Nu apucă să fugă prea departe căci este prins cu argintăria la el și este dus înaintea episcopului. Conștient de ceea ce i s-ar fi întâmplat lui Valjean dacă ar fi fost condamnat a doua oară, episcopul, bun la suflet, îi dă o șansă lui Valjean și spune polițiștilor că el

i-a dat argintăria lui Valjean.

Valjean era liber față de lege, însă nu și față de obiceiurile lui proaste. După ce fură încă o dată ajunge la un punct crucial în viața lui, iar de data aceasta regretă și din acel moment devine un alt om. În anii următori va ajunge să treacă prin alte dificultăți și va avea de luat și alte decizii grele, însă se va ține cu perseverență pe calea cea nouă pe care Dumnezeu l-a ajutat să pășească.

Mizerabilii este o portretizare a puterii dragostei lui Dumnezeu, însă pe de altă parte arată cum putem noi să ne modelăm viața prin deciziile pe care le facem. Până și deciziile mici pot avea consecințe de lungă durată. Cum putem fi noi siguri că luăm deciziile corecte? Singura modalitatea este să-L implicăm direct pe Dumnezeu în procesul de decizie, deoarece El este singurul care știe ce este cel mai bine. El dorește ca noi să luăm deciziile corecte și este mereu ală-

turi de noi să ne susțină. Cea mai înțeleaptă decizie este să-I cerem întotdeauna ajutorul.

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ ACUM CU PERSONELE FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA. ■

ALEGE-L PE IISUS

Dragă Iisus, Te invit în viața mea. Te rog să mă ierți pentru greșelile mele și să fii alături de mine prin dificultățile vieții. Te rog să-mi luminezi calea cu călăuzirea Ta și să-mi încălzești inima cu iubirea Ta. Dă-mi puterea să iau deciziile corecte, să îți fiu pe plac și să fac tot ce pot ca viețile altora să fie mai ușoare și mai fericite.

UN GÂND CE TE PUNE PE GÂNDURI

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

RECENT AM DAT DE UN BINECUNOSCUȚ VERSET BIBLIC PE CARE L-AM CITIT, l-am auzit și chiar l-am citat de sute de ori, dar când am meditat asupra lui și m-am gândit la aplicabilitatea sa practică și la enormitatea consecințelor ignorării sale, am înțeles și mai bine importanța lui.

Matei 6:14-15 spune: „Dacă iertați oamenilor greșelile lor și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre”.

Nu există jumătate de măsură

cu acest verset. Fie iertăm, fie nu, are o consecință directă asupra relației noastre cu Dumnezeu.

Puțin mai târziu apostolul Petru pune întrebarea evidentă: „Doamne de câte ori să iert pe frațele meu când va păcătui împotriiva mea? Până la șapte ori?”

Iisus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte”.¹

Asta ar fi 490 de ori. Iisus a folosit un număr destul de mare tocmai pentru a evidenția faptul că nu avem nici o justificare pentru a nu ierta.

Pentru a sublinia lucrul acesta El a folosit un alt număr foarte

mare în povestea cu regele care a vrut să-și facă socotelile cu servitorii și supușii lui:

Un om datora regelui zece mii de talași. Un talant are 2000 uncii (57 kg), deci omul acesta datora regelui 20 de milioane de uncii, care probabil era în aur sau argint. Dacă era în argint atunci astăzi ar fi echivalentul a aproximativ 400 milioane \$; dacă era aur atunci ar fi cam 25 miliarde \$. În orice caz era o sumă enormă. Deoarece omul nu putea plăti regele poruncește ca el, soția, copiii și tot ce avea să fie vândut. Omul îl imploră pe rege să aibă răbdare și din milă regele îl iertă de toată datoria.

1. Vezi Matei 18:21-22.

2. Vezi Matei 18:23-35.

3. Vezi Romani 3:23.

4. Vezi Marcu 11:25.

5. Coloseni 3:12-14

Din nefericire, servitorul iertat se întâlnește mai târziu cu un alt servitor care îi datora o sută de dinari – un dinar este cam 20 \$ azi, ceea ce înseamnă că celălalt servitor îi datora 2000 \$ – în orice caz, o sumă cu mult mai mică decât propria sa datorie de care el fusese iertat. Totuși, servitorul iertat îl pune în închisoare pe colegul său deoarece întârziase să-i plătească datoria.

Când regele află de lucrul acesta îl cheamă la el pe servitorul iertat și îi spune:

„Rob vicelan! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?” Și regele s-a supărat și l-a băgat și pe el în închisoare.

Iisus încheie povestea aceasta cu o afirmație îngrijorătoare: „Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel cereșc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.”²

Există momente când alții păcătuiesc împotriva noastră sau ne rănesc – fie intenționat, fie neintenționat – tot așa cum există

momente când noi îi rănim pe alții sau păcătuim împotriva lor. Poate uneori oamenii ne tratează nedrept, ne păcălesc, ne fură, sau ne vorbesc urât pe la spate. Poate ne înșeală sau își calcă cuvântul. Oricare ar fi situația, oricare ar fi vina, oricare ar fi durerea, ni se poruncește să iertăm.

Iertarea nu înseamnă că persoana s-a îndreptat sau că nedreptatea făcută a fost remediată. Înseamnă doar că în loc să te concentrezi să dovedești cine are dreptate și cine nu, lași lucrul acesta în mâna lui Dumnezeu, împreună cu consecința faptelor persoanei. Tu alegi calea iertării.

Cu toții păcătuim și cu toții nu ne ridicăm la nivelul harului lui Dumnezeu.³ Precum slujitorul nemilos, cu toții datorăm foarte mult lui Dumnezeu – o datorie atât de mare pe care nici unul dintre noi nu o poate plăti. Prin Iisus, Dumnezeu ne-a iertat această datorie; însă ne cere în același timp să-i iertăm în același fel și noi pe alții.

Privind lucrurile din acest punct de vedere – și anume că dacă nu îi iertăm pe alții când păcătuiesc împotriva noastră atunci nici Dumnezeu nu ne va ierta când vom păcătui împotriva Lui – poate fi îngrijorător.⁴ Dacă arătăm milă, atunci ni se va arăta milă. Dacă iertăm, atunci vom fi iertați.

„Astfel, deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.”⁵

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

MAGIA IERTĂRII

DE VICTORIA OLIVETTA

„AȘ FI PREFERAT SĂ FII BĂIAT!” Nu știi de câte ori am auzit-o pe mama spunând lucrul acesta când eram mică. Acum înțeleg mai bine de ce o spunea, ținând cont de educația ei și de atitudinea societății argentinienne din acea perioadă, cât de dezamăgitor trebuie să fi fost pentru ea să aibă doar un copil și acesta să fie fată. Însă când eram copil mă dureau profund. Mai

1. Matei 10:8
2. Luca 6:36-38
3. Matei 6:12

eram și bolnavă, uneori cu lunile, în iernile reci și umede din Buenos Aires și fiindcă nu puteam merge la școală sau să mă joc cu prietenii m-am simțit și mai singură și izolată.

Tata a murit când aveam 15 ani și mi-am luat o slujbă cu jumătate de normă ca să pot să-mi plătesc taxele la o școală privată. M-am dedicat studiului și am învățat să fiu secretară, însă eforturile mele erau rar răsplătite cu dragostea și susținerea pe care doream să le primesc de la mama mea. Am

devenit foarte rebelă, iar în final ea m-a dat afară din casă ca să înfrunt lumea singură.

Nu mi-am mai permis să studiez, dar am închiriat o cameră și apoi mi-am luat o slujbă cu normă întreagă. Dar tot m-am simțit nefericită și neîmplinită. În final, în disperare, i-am cerut lui Dumnezeu să facă ceva cu viața mea.

În acea săptămână am întâlnit un membru la organizației The Family International și am vorbit foarte profund. Aceasta a condus la alte discuții profunde despre

Dumnezeu și adevărurile spirituale și am găsit răspunsurile la întrebările mele cele mai îngrijorătoare. Am simțit că Dumnezeu dorește ca eu să împart această bucurie și împlinire și cu alții, așa că am devenit voluntar creștin permanent.

Noua mea activitate m-a dus prin diferite părți ale țării și chiar în străinătate cu lunile sau chiar pentru câțiva ani la rând. În această perioadă am ținut legătura cu mama, dar nu am avut o comunicare foarte bună. Când mi-am întemeiat propria familie, copiii au inclus-o pe mama în proiectele lor cum ar fi felicitările de Crăciun pentru familie și prieteni. I-am trimis din când în când și poze ca să-și poată vedea nepoții crescând și i-am scris despre lucrurile pe care le învățau. Totuși, parcă nimic din ce făceam nu părea să o mulțumească.

Cu trecerea timpului am crezut că am iertat-o pe mama dar mi-am dat seama că este ușor să ierți pe cineva cu care nu trăiești sau nu te vezi prea des. Însă este și mai greu să ierți pe cineva cu care te vezi regulat și care s-ar putea să continue să te rănească.

Și, cum era de așteptat, când am revenit în Argentina și m-am

reîntâlnit cu mama după mulți ani petrecuți în străinătate, dezaprobarea și lipsa ei de afecțiune au redeschis niște răni emoționale pe care le-am crezut vindecate și după doar câteva vizite eram din nou certate.

Într-o zi ascultam un cântec intitulat „La magia del perdón” („Magia iertării”) și mi-a sensibilizat conștiința. L-am ascultat de mai multe ori până am ajuns să fiu absolut sigură că singurul lucru pe care îl puteam face era să iert. Atunci, pe loc, m-am rugat la Dumnezeu să mă ajute să iert fiecare cuvânt urât, fiecare izbucnire de furie și orice altceva ce făcuse mama ce m-a durut.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a arătat că trebuie să-i arăt milă mamei pentru că și eu am nevoie, la rândul meu, să mi se arate milă. Și eu am greșit și am rănit de multe ori alți oameni, însă Iisus a continuat să mă iubească. Mi-am dat seama că El continuă să o iubească și pe mama mea și dorea să fac și eu la fel. Am început să plâng la gândul anilor pierduți în care eu și mama nu am fost apropiate și cât a suferit probabil din cauza aceasta.

Iisus le-a spus ucenicilor Săi: „Fără plată ați primit, fără plată să

dați”.¹ „Fiți, deci, milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv. Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și vi se va ierta. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura”.²

El ne-a învățat de asemenea să ne rugăm: „Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri”.³ Eu am primit iertarea lui Dumnezeu; acum trebuie să împart acest dar și cu mama mea.

Următoarea dată când am vizitat-o pe mama eram cu totul schimbată. Asta parcă a schimbat-o și pe ea. Ne-a pregătit o mâncare delicioasă, mi-a dat rețetele ei preferate și ne-am reamintit lucrurile pozitive. De atunci revederea și conversațiile cu mama sunt ca atunci când te reîntâlnești cu un bun prieten pe care nu l-ai văzut de mult timp. Calea iertării părea la început dificilă, dar pe măsură ce mergeam pe ea a devenit tot mai ușor. Acum pot să le spun și altora despre magia iertării pentru că am trăit-o eu însămi.

VICTORIA OLIVETTA ESTE
MEMBRĂ A ORGANIZAȚIEI THE
FAMILY INTERNATIONAL ÎN
ARGENTINA. ■

IERTAREA

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

FIȚI BUNI UNII CU ALȚII, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos. – *Efesenii 4:32*

Iertarea nu schimbă trecutul însă cu siguranță deschide orizontul spre viitor.

– *Paul Boese (1668-1738)*

Fără iertare viața ar fi condusă de un ciclu nesfârșit de amărăciune și răzbunare. – *Roberto Assagioli (1888-1974)*

Cel ce nu-i poate ierta pe alții distruge podul pe care ar trebui să treacă el însuși, căci fiecare om are nevoie să fie iertat.

– *Autor necunoscut*

Mânia ta îți reduce din valoare, în vreme ce iertarea te forțează să crești și să-ți depășești limitele.

– *Cherie Carter-Scott (n. 1949)*

Iertarea este aproape un act egoist din cauza beneficiilor imense pe care le aduce celui ce iartă.

– *Lawana Blackwell (n. 1952)*

Singura atitudine ce dă naștere speranței în mijlocul neînțelegerilor și ostilității este indulgența. Când se simte iertarea în aer atunci este posibilă speranța și vindecarea.

– *C. Neil Strait (1934-2003)*

Iertarea este cheia ce deschide ușa resentimentului și cătușele urii. Iertarea este o putere ce rupe lanțurile amărăciunii și ale egoismului. – *Autor necunoscut*

Puterea dragostei nu naște istorici pretențioși. Dragostea preferă să tivească cu iertarea marginile destrămate de disputa dintre ce a fost bine și ce a fost rău în trecutul nostru și să ne propulseze către un început nou.

– *Lewis B. Smedes (1921-2002)*

Să nu ierți înseamnă să rămâi prizonier trecutului prin problemele vechi care nu permit vieții să meargă înainte. Să nu ierți înseamnă să te lași controlat de altcineva... să fii prins într-un ciclu de faptă și răspuns, de supărare și răzbunare, ochi pentru ochi și dinte pentru dinte, ce se intensifică progresiv. Prezentul

este copleșit la nesfârșit și devorat de trecut. Iertarea îl eliberează pe cel ce iartă. Iertarea îl scoate pe cel ce iartă din coșmarul altcuiva.

– *Lance Morrow (n. 1939)*

Resentimentul este ca și cum ai bea otravă iar apoi să sperii că îl va omorâ pe dușmanul tău.

– *Nelson Mandela (1918-2013)*

Să plătești ura cu ură nu face decât să multiplice ura, adâncind întunericul unei nopți deja lipsite de stele. Întunericul nu poate înlătura întunericul; doar lumina poate face lucrul acesta. Ura nu poate alunga ura; numai dragostea o poate face.

– *Martin Luther King, Jr (1929-1968)*

Oamenii trebuie să ierte. Nu trebuie să ne placă, nu trebuie să le fim prieteni, nu trebuie să le trimitem inimioare în sms-uri, însă trebuie să-i iertăm, să trecem cu vederea și să uităm. Deoarece dacă nu o facem este ca și cum ne-am lega la picioare pietre prea grele ca aripile noastre să ne mai poată purta!

– *C. Joybell C. ■*

DECIZIILE FIULUI RISIPITOR

MOMENTE DE LINIȘTE

DE ABI MAY

PILDA FIULUI RISIPITOR ESTE PROBABIL UNA DINTRE CELE MAI CUNOSCUTE PILDE ALE LUI IISUS.¹ Vorbește despre un tânăr care pleacă din casa părintească, o ia pe căi greșite, își regretă deciziile și în cele din urmă revine la tatăl său care îl primește cu brațele deschise. Tema acestei pilde a fost spusă și răspusă în literatură și în viață, portretizată în artă, dansată în balet și chiar cântată în muzica contemporană, cum ar fi de exemplu coperta albumului *Beggar's Banquet* (*Banchetul cerșetorului*) de Rolling Stones. Este o poveste umană ce nu are legătură cu naționalitatea, cu credința, cu locul sau timpul, o poveste pătrunzătoare și relevantă azi, tot așa cum a fost și cu două mii de ani în urmă.

Din multe puncte de vedere

1. Vezi Luca 15:11-32.

2. Luca 15:20

este o poveste despre luarea deciziilor. Decizia hotărâtoare a tânărului de a-și părăsi căminul părintesc, de a-și irosi viața și moștenirea, face parte din firul poveștii; apoi sunt deciziile bune, când îi vine mintea la cap și se hotărăște să se întoarcă.

Și tatăl are decizii de luat. Să-l accepte pe fiu cu brațele deschise sau să-l certe și să-l pedepsească pentru greșelile sale? Iar această parte a povestirii conține un detaliu ce este mereu trecut cu vederea.

Imaginează-ți scena: tânărul, slab, murdar și în zdrențe. Tatăl, cu lacrimi de bucurie în ochi îmbrățișându-și fiul. Totuși, momentul când tatăl își deschide inima ca să-și întâmpine fiul nu este cum ni l-am imagina noi: cu fiul îngenuncheat, cerându-și iertare și regretând că a plecat. Nu, momentul crucial este mai devreme:

„Când era încă departe, tatăl

său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult”.²

Băiatul nu rostise încă nici un cuvânt însă tatăl – care fără îndoială că se îngrijorase luni sau chiar ani la rând pentru el – nu a ezitat. Nici nu a așteptat ca fiul său să ajungă; a alergat în întâmpinarea lui.

Aceasta este imaginea iubirii necondiționate a lui Dumnezeu. El nu așteaptă până ce noi spunem cuvintele potrivite, El nu se uită la starea noastră jalnică sau cât s-a degradat viața noastră și nu așteaptă până ce ne-am redresat. El nu ne ceartă pentru greșelile din trecut sau pentru deciziile greșite. În clipa în care ne întoarcem către El, El ne primește cu brațele deschise și ne iartă.

ABI MAY ESTE SCRITOARE INDEPENDENTĂ ȘI EDUCATOARE ÎN MAREA BRITANIE. ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

ÎN DIRECȚIA CORECTĂ

Doresc ca tu să trăiești o viață împlinită – o viață pentru care și tu și Eu să fim mândri. În final tu ești cel responsabil pentru viața ta, tu ești cel care trebuie să ia deciziile care te vor conduce în locurile cele bune, însă poți să Mă implici și poți să-Mi ceri ajutorul să te călăuzesc. Atunci, prin deciziile pe care le vom lua împreună, poți fi sigur că viața ta urmează o cale bună.

Uneori procesul de a afla voia Mea poate fi puțin cam dificil. Poate că trebuie să aștepti și să-ți exersezi răbdarea. Circumstanțele se schimbă. Oamenii se schimbă. Tu te schimbi. Cu toate acestea, reamintește-ți că Eu *doresc* ca tu să afli voia Mea, iar răbdarea și credința ta vor fi răsplătite.

Eu te-am creat. Eu am fost cu tine de la începutul vieții tale și voi fi cu tine până la sfârșit. În final totul este între Mine și tine. Nimeni și nimic nu poate înlocui rolul Meu în viața ta. Când Mă cauți cu toată inima Mă vei găsi, pe Mine și răspunsurile Mele.¹

---

1. Vezi Ieremia 29:13.